

Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 4 grudnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo – Hiszpania) – Estación de Servicio Pozuelo 4 SL/GALP Energía España SAU.

(Sprawa C-384/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Artykuł 81 WE — Umowa o wyłączną dostawę paliw silnikowych i innych paliw — Rozporządzenie (EWG) nr 1984/83 — Artykuł 12 ust. 2 — Rozporządzenie (WE) nr 2790/1999 — Artykuł 4 lit. a) i art. 5 lit. a) — Okres wyłączności — Porozumienie o niewielkim znaczeniu)

(2015/C 056/03)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Estación de Servicio Pozuelo 4 SL

Strona pozwana: GALP Energía España SAU

Sentencja

- 1) Umowa taka jak będąca przedmiotem postępowania głównego, przewidująca ustanowienie prawa powierzchni na rzecz dostawcy produktów naftowych w tym celu, by wybudował stację paliw i wydzierżawił ją właścicielowi gruntu oraz zawierająca długoterminowe zobowiązanie do dokonywania zakupu na zasadzie wyłączności, co do zasady nie skutkuje znaczącym ograniczeniem konkurencji i nie jest objęta zakazem przewidzianym w art. 81 ust. 1 WE, jeżeli, z jednej strony, udział tego dostawcy w rynku nie przekracza 3 %, podczas gdy łączny udział w rynku pozostałych trzech dostawców sięga około 70 % oraz, z drugiej strony, czas trwania rzeczony umowy nie jest w sposób oczywisty nadmiernie długi w odniesieniu do przeciętnego czasu trwania umów zawieranych na danym rynku, co powinien ustalić sąd odsyłający.
- 2) Artykuł 12 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2790/1999 z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 Traktatu do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych należy interpretować w ten sposób, że umowa obowiązująca na dzień 31 maja 2000 r., zawierająca klauzulę zakazu konkurencji i spełniająca przesłanki zwolnienia przewidziane w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 1984/83 z dnia 22 czerwca 1983 r. w sprawie stosowania art. 85 ust. 3 traktatu do określonych kategorii wyłącznych umów sprzedaży zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1582/97 z dnia 30 lipca 1997 r., lecz niespełniająca przesłanek przewidzianych w rozporządzeniu nr 2790/1999 – jest wyłączona spod zakazu ustanowionego w art. 81 ust. 1 WE do dnia 31 grudnia 2001 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 274 z 21.9.2013.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 4 grudnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour administrative d'appel de Nantes – Francja) – Adiamix/ Direction départementale des finances publiques de l'Orne

(Sprawa C-202/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Pomoc państwa — Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 — Artykuł 1 lit. b) ppkt v) — System zwolnienia podatkowego na rzecz przedsiębiorstw przejmujących przedsiębiorstwo znajdujące się w trudnej sytuacji — Decyzja Komisji uznająca system pomocy za niezgodny z rynkiem wewnętrznym — Odzyskanie pomocy indywidualnej przyznanej w ramach systemu pomocy — Ocena ważności decyzji Komisji — Pojęcia „pomocy istniejącej” i „pomocy nowej”)

(2015/C 056/04)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour administrative d'appel de Nantes

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Adiamix

Strona pozwana: Direction départementale des finances publiques de l'Orne

Sentencja

Analiza przedstawionego pytania nie ujawniła niczego, co mogłoby mieć wpływ na ważność decyzji Komisji 2004/343/WE z dnia 16 grudnia 2003 dotyczącej systemu pomocy wprowadzonego przez Francję w odniesieniu do przejmowania przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 202 z 30.6.2014.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud (Republika Czeska) w dniu 13 listopada 2014 r. – Český telekomunikační úřad/T-Mobile Czech Republic a.s. oraz Vodafone Czech Republic a.s.

(Sprawa C-508/14)

(2015/C 056/05)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší správní soud.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Český telekomunikační úřad.

Strona pozwana: T-Mobile Czech Republic a.s., Vodafone Czech Republic a.s.

Uczestnicy postępowania: O2 Czech Republic a.s. [do dnia 20 czerwca 2014 r. pod nazwą Telefónica Czech Republic a.s.], UPC Česká republika, s.r.o.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 12 i 13 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (zwanej dalej „dyrektywą”) należy interpretować w ten sposób, że zawarte w wymienionych artykułach pojęcie „kosztu netto” świadczenia usługi powszechnej uniemożliwia zaliczenie „uzasadnionego zysku” dostawcy usługi powszechnej do kwoty ustalonego kosztu netto tej usługi?
- 2) Jeśli odpowiedź na pytanie pierwsze jest twierdząca, czy wymienione przepisy dyrektywy (art. 12, art. 13) są bezpośrednio skuteczne?
- 3) Jeśli art. 12 i 13 dyrektywy są bezpośrednio skuteczne, czy można powołać się na ich bezpośrednią skuteczność względem spółki komercyjnej, w której państwo członkowskie posiada (kontroluje) 51 % udziałów – w niniejszej sprawie O2 Czech Republic a.s. (czy jest to „jednostka państwowa”)?
- 4) Jeśli odpowiedzi na pytania 1–3 są twierdzące, czy można stosować dyrektywę również w odniesieniu do stosunków prawnych powstałych przed przystąpieniem Republiki Czeskiej do Unii Europejskiej (w okresie między 1 stycznia a 30 kwietnia 2004 r.)?

⁽¹⁾ Dz.U. 2002 L 108, s. 51.